

Tekosyitä lähetystyöstä laistamiseen

”Minä kuulin Herran äänen sanovan: – Kenet minä lähetän? Kuka lähtee sananviejäksi? Niin minä vastasin: – Tässä olen, lähetä minut!” (Jes. 6:8.)

Avaintekstit:

Joona 1–4;
Nah. 1:1;
2. Kun. 17:5, 6;
Ps. 24:1;
Jaak. 1:27;
Jes. 6:1–8.

Kaikki kutsun saaneet eivät ole olleet yhtä myöntäväisiä kuin Abraham. Joona on tästä hyvä esimerkki (lue Joona 1–4). Jumala kutsuu Joonan julistamaan tuomiota Ninivelle, Assyrian pääkaupungille. Tämän nykypäivän Irakin alueella sijainneen kaupungin etäisyys oli 900 kilometriä Jerusalemissa eli reilun kuukauden matkan päässä. Joona ei vain kieltäytynyt menemästä – hän pakeni vastakkaiseen suuntaan. Saavuttuaan Jafoon hän osti laivalipun Tarsisiin, joka sijaitsee nykyisen Etelä-Espanjan alueella. Tuon 3 200 kilometrin matkan purjehtiminen olisi säästä riippuen kestänyt vähintään kuukauden. Koska Joona ei halunnut kohdata Assyrian kuningasta, hän käytti sen kuukauden, joka häneltä olisi mennyt Niniveen matkaamiseen, paetakseen toiseen suuntaan. Miksi hän, Jumalan mies, toimi näin?

Niniveläiset olivat kuuluisia pahuudestaan ja julmuudestaan. He olivat hyökänneet Israeliin ja Juudaan. Siitä huolimatta Jumala kutsui Joonaa menemään Niniveen ja julistamaan siellä, että Herra oli nähnyt heidän suuren pahuutensa (Joona 1:2). Tässä käytetään hyvin samanlaista kieltä kuin Jumala käytti puhuesaan Abramille Sodomian ja Gomorran tilanteesta (1. Moos. 18:20, 21). Joona ei ollut kuitenkaan Abraham, kuten näemme.

Mitä Joonan asenne opettaa meille niistä tekosyistä, joita mekin saatamme keksiä laistaaksemme lähetystyöstä?

TEKOSYITÄ: PELKO

Lue Nah. 1:1, Nah. 3:1-4 ja 2. Kun. 17:5, 6; 2. Kun. 19:32-37. Mitä jakeet paljastavat Ninivestä? Entä Assyrian ja Israelin välisestä suhteesta? Miten tämä suhde on saattanut vaikuttaa Joonan päätökseen lähteä Niniven sijaan Tarsisiin?

Yksi syy Joonan haluttomuuteen mennä Niniveen oli kenties pelko. Assyrialaiset olivat väkevä viholliskansa, ja Ninive toimi heidän valtakuntansa pääkaupunkina.

”Ninive, Assyrian valtakunnan pääkaupunki, oli jakaantuneen Israelin aikaisista muinaisen maailman kaupungeista suurimpia. – Ajallisen menestyksensä aikana Ninivestä oli tullut rikosten ja jumalattomuuden keskus. Raamatussa kuvaillaan tätä ’verivelkojen kaupunkia – - täpötäynnä valhetta ja raastosaalista’. Profeetta Naahumin kuvakielellä sitä verrataan julmaan, raatelemaan leijonaan. ’Sillä ketä’, kysyy profeetta, ’ei olisi yhäti kohdannut sinun pahuutesi?’ (Naah. 3:1, 19).” (3AO 124.)

Ninive oli mahtava kaupunki. Historioitsijat kertovat, että Sanherib laajensi kaupunkia huomattavasti rakentaen myös valtavan luoteispalatsin, joka oli pinta-alaltaan lähes 122 000 m²:n suuruinen (503 m x 242 m) ja piti sisällään ainakin 80 huonetta. Hän rakensi myös 18 kanavaa, joita pitkin vettä saatiin johdettua kaupunkiin 65 kilometrin etäisyydeltä. Yksistään kaupungin koko olisi ollut jo pelottava.

Assyrialaiset olivat myös säälimättömiä. Babylonista saadusta voitosta kertovissa kuvauksissaan Sanherib kehuskeli sillä, että oli täyttänyt kaupungin kadut sen asukkaiden ruumiilla, niin vanhojen kuin nuorten. Kaivausten aikana löydettyissä reliefeissä kuvaillaan, miten sotilaat seivästävät uhrejaan. Assyrialaiset eivät olleet ihmisiä, joita mielellään kohdattiin. Heille väkivallan käyttäminen ei ollut vierasta ja he olivat myös tarpeettoman julmia niitä kohtaan, joista eivät pitäneet. Jo pelkkä ajatuskin siitä, että joutuisi kävelemään Niniven kaupungin ihmisjoukkojen keskellä, on varmasti saanut Joonan vapisemaan pelosta.

Kaikesta tästä huolimatta me luemme usein Joonan kertomusta paheksuen sitä, miten Joonan antoi pelon tulla esteeksi Jumalan ohjeitten noudattamiselle. Emme aina tajua, että saatamme itse tehdä juuri samoin, eli annamme pelkojen hallita meitä sen sijaan, että luottaisimme Jumalaan.

TEKOSYITÄ: VÄÄRÄT KÄSITYKSET

Kun myrsky tuli, Joonä syytti itseään (Joonä 1:1-12). Hänen asenteensa paljastaa, millainen maailmankuva ja ymmärrys Jumalasta tai "jumalista" monilla tuon ajan ihmisillä oli. He uskoivat, että eri jumalat hallitsivat kukin omilla maa-alueillaan, mutta merta pidettiin pahojen henkien kaoottisena valtakuntana. Merimiesten maailmankuvassa meren demonien vihan rauhoittamiseksi tarvittiin uhria. Vaikka Joonä oli heprealainen, sen ajan uskomukset todennäköisesti vaikuttivat hänen maailmankuvaansa.

Lue Joonä 2:2-4, 8-11. Kuinka Joonä alkoi ymmärtää Jumalan johdatusta?

Joonä pakeni alueelta, jossa pidettiin Jehovaa Jumalana. Hän oppi kuitenkin kantapään kautta, että vaikka hän siirtyi vieraan kulttuurin alueelle, Jehovalla oli sielläkin ylivalta. Tuuli ja aallot kuuluivat Jumalalle. Myös kalat. "Herran on maa ja kaikki mitä siinä on - -." (Ps. 24:1.) Joonän sydän kääntyi maan ja meren hallitsijan puoleen, ja niin hän tunnusti syntinsä ja pelastui.

Meilläkin voi olla vääriä käsityksiä Jumalasta ja siitä, mitä hän odottaa meiltä. Yksi yleinen väärinkäsitys on, että Jumala haluaa meidän keskittyvän omaan pelastukseemme ja eristävän itsemme ympäröivän maailman pahuudelta. Vaikka meitä neuvotaankin varjelemaan itsemme niin, ettei maailma saastuta (Jaak. 1:27), huomiomme tulisi olla siinä, kuinka voimme tuoda Jumalan siunauksia ja toivoa niitä tarvitseville.

Toinen väärinkäsitys, joka estää hyväksymästä Jumalan kutsua lähetystyöhön, on usko siihen, että menestys riippuu meistä itsestämme. Emme voi pelastaa ketään yhtään sen enempää kuin Joonakaan pystyi pelastamaan Niniveä. Meillä saattaa olla lähetystyössä pelastajamentaliteetti. Kutsumuksemme ei ole pelastaa, vaan tehdä yhteistyötä Jumalan kanssa *hänen* hoitaessaan pelastamisen. Voimme todistaa Jumalan teoista meidän elämässämme, mutta vain Jumala voi vetää ihmisiä luokseen. Voimme kylvää totuuden siemeniä, mutta vain Jumala voi muuttaa sydämen. Sekoitamme usein roolimme Jumalan rooliin, mikä riittää saamaan kenet tahansa etsimään tekosyytä olla todistamatta. Jumala käytti Joonaa, mutta vain hän itse sai niniveläisten sydämen kääntymään.

TEKOSYITÄ: LIIAN HANKALAA

Joonan kokemus kalan vatsassa (Joonan 2) oli dramaattinen osoitus Jumalan rakkaudesta ja armosta, ja Joonan rukous paljastaa, ettei Jumalan rakkauden viesti jäänyt häneltä huomaamatta. Vaikka Joonalla oli uskomaton kohtaaminen Jumalan kanssa, se ei vielä tarkoittanut, että hänen vanhat ajatusmallinsa olisivat helposti muuttuneet, joskin hän lopulta meni Niniveen.

Lue Joonan 3. Miten ihmiset suhtautuivat Joonan saarnaan? Mitä tämä opettaa meille todistamisesta?

Olivatpa Joonan henkilökohtaiset tunteet niniveläisiä kohtaan millaisia tahansa, hän saarnasi sen, minkä Jumala oli käskenyt, ja tulokset olivat ällistyttäviä. Saarna kosketti ja niniveläiset tulivat kääntymykseen. Joonan piti käydä syvissä vesissä ennen kuin hän oli valmis tekemään sen, mitä ei halunnut tehdä, mutta kun hän lopulta teki sen, Jumala sai kunian.

Jumalan missio etenee niiden avulla, jotka ovat halukkaita uhrautumaan, vaikka sitten vastahakoisesti. Arvojemme on taivuttava Jumalan tärkeysjärjestykseen, jossa kadotettujen pelastaminen on ensisijalla. Joonan tavoin meilläkin on joskus ennakkoluuloja, jotka estävät meitä tavoittelemasta tiettyjä ihmisiä tai ihmisryhmiä.

Ennakkoluulojemme käsittely vaatii nöyryyttä. Vastaaminen kutsuun tehdä lähetystyötä vaatii myös aikaa ja emotionaalista energiaa. Toisten elämään sijoittaminen ja heistä välittäminen voi verottaa voimavarojamme. Tässä ajassa, jossa niin helposti stressaannumme siitä, että saamme pidettyä oman elämämme järjestyksessä, emotionaalisen tuen tarjoaminen toisille voi tuntua uuvuttavalta.

Kutsumukseemme vastaaminen vaatii usein myös sitä, että muutamme ajatuksiamme rahasta ja sen käytöstä. Lähetystyössä on aina omat kulunsa, liittyivätpä ne sitten ihmisistä huolehtimiseen, kirjallisuuden ja muun evankelioivan materiaalin hankintaan tai siihen, että maksamme palveluita, jotka vapauttavat meille aikaa lähetystyöhön. Lähetystyö vaatii aina uhrauksia jossakin muodossa.

Hyvä uutinen on, että Joonan puutteista huolimatta Jumala toimi voimallisesti saaden niniveläiset kääntymään. Surulista on, ettei Joonan osannut iloita siitä taivaan kanssa.

TEKOSYITÄ: EPÄMIEL- LYTTÄVÄÄ VASTAK- KAIN- ASETTELUA

”Hän rukoili Herraa ja sanoi: ’Voi, Herra! Enkö minä tätä sanonut, kun olin vielä omassa maassani? Siksihän minä ensiksi lähdin pakoon Tarsisiin. Minä tiesin, että sinä olet anteeksiantava ja laupias Jumala, sinä olet kärsivällinen ja sinun hyvyytesi on suuri. Sinä olet aina valmis luopumaan rangaistuksesta, jolla olet uhannut.’” (Joonan 4:2.) Miten kaunis rukous Joonalta. Vai oliko?

Lue Joonan 4. Mikä Joonan ongelma oli?

Joonalla oli niin syvä viha niniveläisiä kohtaan, että hänen mielestään oli parempi kuolla kuin menettää kasvonsa näiden ihmisten edessä, joille oli saarnannut tuomiopäivää, jota ei tullutkaan. Joonan halusi Niniven saavan saman kohtalon kuin Sodoma ja Gomorra. Hän toivoi, että Jumala antaisi tuomionsa kohdata näitä vihattuja ihmisiä. Kun näin ei tapahtunut, Joonan maailmankuva järkkäsi ja hän oli valmis mieluummin kuolemaan kuin antamaan maailmansa kääntyä ylösalaisin.

Jumala nuhteli toistamiseen Joonaa, ei saarnaamalla tai puhuttelemalla, vaan antamalla tälle kokemuksen. Maailmankuvaa ei muodosteta kenenkään käskystä, eikä sitä muuteta sen perusteella, että kuulemme jotakin uutta tai erilaisista. Maailmankuva muodostuu ja muuttuu usein elämäkokemustemme perusteella ja sen perusteella, miten tulkitsemme ja selitämme niitä.

Jumalan Joonalle antama kokemus auttoi tätä tunnistamaan oman vääristyneen maailmankuvansa. Jumala antoi erään kasvin ihmeellisesti kasvaa yhdessä päivässä niin suureksi, että se tarjosi Joonalle hyvän suojan paahतालalta aurinkolta. Joonan oli kiittolinen, mutta ei Jumalaa kohtaan, joka tämän ihmeen oli tehnyt, vaan kasvia kohtaan. Sen sijaan, että olisi pitänyt kasvin kasvamisesta ansaitsemattomana ihmeenä, hän piti sitä ansaittuna siunauksena hyvistä töistään. Kasvin kuoleminen sai Joonan suuttumaan ja epäilemään omaa arvoaan. Hän halusi elämänsä päättyvän. Kokemusta seurasi Jumalan lempeän ojennuksen ääni, joka auttoi Joonaa näkemään, miten typerää oli arvostaa kasvia enemmän kuin niiden tuhansien miesten, naisten ja lapsien sekä eläinten elämää, jotka nyt pelastuivat.

Mitä teemme tietäessämme, miten paljon Jumala välittää maailman eri kolkilla olevista jumalattomista?

TÄSSÄ OLEN, LÄHETÄ MINUT

Joonan tarina on enemmän kuin hämmästyttävä. Se, että Jumala pystyi pelastamaan niniveläiset Joonan huonosta todistuksesta huolimatta, on vahva muistutus siitä, että tehtävämme on olla vain kanavina Jumalalle, joka yksin voi koskettaa sydämiä ja muuttaa ne. Se on muistutus siitä, että Jumala etsii vain alttiita ja nöyriä sanansaattajia, jotka ovat halukkaita seuraamaan hänen ohjeitaan.

Lue Jes. 6:1-8. Mikä on tässä keskeinen ajatus?

Tässä on kutsu. Jumala etsii halukkaita vapaaehtoisia. Meidän tulee vastata kutsuun asettumalla hänen johtoonsa, kuuntelemalla hänen ääntään ja päättämällä totella kaikkea, mihin hän meitä pyytää.

Kertomus Joonasta paljastaa Jumalan rakkauden niitäkin kohtaan, jotka asuvat paikoissa, joissa Jumalan rakkautta ei tunneta eikä hänen ääntään kuulla. Kuten Jumala sääli Niniveä, hän sääli myös niitä miljoonia, jotka nykypäivänä asuvat kaupungeissa, joissa rakennukset ovat korvanneet puut ja kukat ja joissa jatkuva melu vaikeuttaa hiljentymistä ja kuuntelemista. Niniveläisistä Jumala sanoi, että he "eivät pysty edes tekemään eroa oikean ja vasemman käden välillä" (Joonan 4:11). Jumala tarvitsee sanansaattajia, jotka ovat halukkaita viemään hänen toivon sanomaansa niille, jotka ovat hukkaa elämän kiireisiin ja rumuuteen.

Jesaja kuuli äänen, joka kysyi: "Kenet minä lähetän?" Mikä on sinun vastauksesi?

Haaste: Kirjoita lista kymmenestä ihmisestä, jotka eivät ole uskovia. Kutsukaamme heitä sinun "opetuslapsiksesi". Pidä nimilista helposti saatavilla koko loppu neljänneksen ajan. Rukoile päivittäin listalla olevien opetuslastesi puolesta. Rukoile, että Jumala auttaisi sinua ystäväystymään niiden kanssa, jotka ovat vielä vain tuttavina. Rukoile, että ystävyttenne voisi syvennyä. Suhteenne lähentyessä kuuntele ja katsele heitä tarkkaavaisesti, jotta voit tunnistaa heidän erityistarpeitaan, kipukohtiaan ja tuskaansa. Rukoile, että Jumala auttaisi heitä heidän tarpeissaan.

Bonusaaste: Ala rukoilla valitsemiesi kahden, lähellä ja kaukana sijaitsevan, kaupungin ihmisten ja siellä tehtävän mission puolesta.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Ellen G. White antaa vakavan varoituksen niille, jotka kampailevat sen kanssa, pitäisikö noudattaa Jeesuksen kutsua todistaa ympärillä oleville ihmisille.

”Niiden tekosyyt, jotka eivät suostu tekemään tätä työtä, eivät vapauta heitä vastuusta. Jos he päättävät olla tekemättä tätä työtä, he laiminlyövät ne ihmiset, joiden puolesta Kristus on kuollut, ja Jumalalta saamansa vastuun. Heidät merkitään taivaan kirjoihin uskottomiksi palvelijoiksi. Toimiiko pastori Mestarin tavoin ollen vahvistuksena ja siunauksena toisille, jos hän vetäytyy pois niiden luota, jotka tarvitsevat hänen apuaan? Ne, jotka laiminlyövät henkilökohtaisen kanssakäymisen ihmisten kanssa, tulevat itsekeskeisiksi. Juuri he tarvitsevat kokemusta yhteydestä veljiinsä, jotta he ymmärtäisivät heidän hengellisen tilansa ja osaisivat ruokkia Jumalan laumaa antaen jokaiselle tämän tarvitseman ravinnon ajallaan. Ne, jotka laiminlyövät tämän työn, osoittavat tarvitsevansa moraalista uudistumista, jonka jälkeen he näkevät, etteivät ole kantaneet osuuttaan työn taakasta.” – Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 30.8.1892.

Vaikka nämä ovat hyvin voimakkaita sanoja, jotka korostavat sitä, kuinka tärkeänä Jumala pitää lähetystyötä, meitä ei jätetä ilman toivoa. ”Joonan saamaan tehtävään liittyi suuri vastuu, mutta hän, joka oli antanut lähtökäskyn, kykeni tukemaan palvelijaansa ja suomaan hänelle menestystä. Jos profeetta olisi totellut mitään kyselemättä, hän olisi säästynyt monilta katkerilta kokemuksilta ja saanut runsaita siunauksia. Silti Herra ei hylännyt Joonaa tämän epätoivon hetkenäkään. Profeetan luottamus Jumalaan ja hänen rajattomaan pelastusvoimaansa palautuisi, kun hän sallimuksen johdattamana joutuisi koettelemuksiin ja outoihin kokemuksiin.” (3AO 125.)

Joonan tavoin meistäkin on kenties helpompaa keksiä tekosyytä kuin osallistua lähetystyöhön. Tekosyiden perusteet voivat olla monenlaisia. Kutsumme lähetystyöhön on kuitenkin aivan yhtä täsmällinen kuin Joonankin saama kutsu. Kysymys kuuluu: Kuinka päätät vastata?

Keskustelunaiheita:

1. Mitä tekosyytä olet ollut kiusattu käyttämään laistaaksesi kutsumuksestasi? Mikä on sinun Ninivesi?
2. Mikä estää sinua jakamasta muiden kanssa sitä, mitä me seurakuntana rakastamme niin paljon?